

Ars longa, vita brevis!

Niculae DONE,
Partener Senior, Servicii de
fiscalitate, KPMG Romania

Parafrazând zicala latină de mai sus (Ars longa, vita brevis - Arta este lungă, viața este scurtă) am putea spune că *impozitele și taxele din România sunt lungi, iar viața este scurtă*. În lunile mai-iunie, poate fără să exagerăm, am asistat la un tsunami de schimbări legislative în ceea ce privește impozitele și taxele, multe dintre ele așteptate de contribuabili și menite să rezolve o parte din probleme apărute în practică ca urmare a modificărilor apărute la începutul anului.

La puțin timp după ce ne bucurasem de Revelion că intrăm într-un an nou, poate mai prosper, poate mai ușor, cu mai puține hățișuri legislative, din partea autorităților, în 23 ianuarie 2013, era publicată în Monitorul Oficial nr.54, Ordonanța Guvernului nr. 8/2013.

Din aceasta ordonanță, aflam spre exemplu, că impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți se modifică prin extinderea bazei de impozitare la veniturile din servicii prestate în afara României (excepție făcând transportul internațional). De asemenea, mai aflam și de introducerea unei cote majorate de impozit, de 50%, în cazul în care veniturile (dividende, dobânzi, redevențe, comisioane, servicii) sunt plătite către un nerezident al unui stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații.

O simplă lipsă de comunicare între personalul care se ocupă de plăți și de persoana specializată pe fiscalitate putea astfel duce la creșterea poverii fiscale - omisiunea reținerii impozitului pe veniturile nerezidenților implica calcul acestuia prin metoda sutei majorate, dublând obligația de plată.

Iată însă că, în 29 mai 2013, în Monitorul Oficial nr. 310, a fost publicată Legea nr. 168/2013 prin care clarificările cu privire

la veniturile obținute de nerezidenți din servicii prestate în afara României, introduse inițial în Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal în luna martie (HG Guvernului nr. 84/2013), au fost preluate în Codul fiscal, căpătând astfel putere de lege.

Astfel, serviciile prestate în afara României care intră sub incidența impozitului cu reținere la sursă au fost limitate la „servicii de management, servicii de consultanță în orice domeniu, servicii de marketing, servicii de asistență tehnică, servicii de cercetare și proiectare în orice domeniu, servicii de reclamă și publicitate indiferent de forma în care sunt realizate și servicii prestate de avocați, ingineri, arhitecți, notari, contabili, auditori”. De asemenea, cota de impozit de 50%, aplicabilă începând cu data de 1 februarie 2013 pentru veniturile plătite către un nerezident al unui stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, se va aplica, potrivit prevederilor legii, numai în situația în care aceste venituri sunt plătite ca urmare a unor tranzacții calificate ca fiind artificiale conform art. 11 alin. (1) din Codul Fiscal. Potrivit prevederilor OG 8/2013, tranzacțiile artificiale au fost definite ca „tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial fiind de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate.”

Enumăr, în continuare, câteva din cele mai importante modificări din lunile mai și iunie 2013, în opinia mea:

- se abrogă penalitățile fixe de 5%, respectiv 15% pentru întârzieri mai mari de 30, respectiv 90 de zile de la scadență, urmând să se aplice totuși pentru obligațiile de plată cu scadența până la data de 1 iulie 2013 care se sting după această dată. Pentru obligațiile bugetare scadente după data de 1 iulie 2013, procentul penalităților de întârziere pentru neplata la termen este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

- de asemenea, începând cu data de 1 iulie 2013, valoarea minimă de intrare a mijloacelor fixe va fi majorată de la 1.800 de lei la 2.500 lei, conform Hotărârii Guvernului României nr.276/2013 privind stabilirea valorii de intrare a mijloacelor fixe.

- se elimină limitarea deductibilității cheltuielilor cu diurna la calculul impozitului pe profit, având în vedere că aceste sume sunt impozitate la nivelul salariaților potrivit noilor prevederi din Codul Fiscal referitoare la impozitul pe venit și contribuții sociale obligatorii, aplicabile începând cu data de 1 februarie 2013.

Această modificare este una bine venită, întrucât elimina dubla impunere a acestor sume, atât cu impozit pe profit cât și cu impozit pe venit. Ea este consecventă cu un principiu pentru care militez de mult, și anume deducerea la calculul impozitului pe profit a cheltuielilor salariale și cele asimilate salariilor, trebuie acceptată ca fiind cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

- începând cu data de 1 iulie 2013, persoanele juridice străine care își desfășoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România vor avea posibilitatea consolidării veniturilor și cheltuielilor sediilor permanente respective. Pentru aplicarea acestor prevederi, persoana juridică străină va trebui să desemneze un sediu permanent la nivelul căruia se va realiza consolidarea. Modificarea a venit în urma unei proceduri de infringement deschisă împotriva României, întrucât tratamentul aplicabil nerezidenților care aveau mai multe sedii permanente în România era mai nefavorabil față de cel aplicabil rezidenților români care își desfășurau activitatea prin mai multe sedii permanente. Deși modificarea este una pozitivă, implementarea ei a creat anumite probleme pentru acei nerezidenți care aveau un singur sediu permanent în România și care s-au văzut nevoiți să depună și ei formularul pentru înregistrarea sediului permanent desemnat.

Ar mai fi și altele desigur, însă am depăși cu mult conceptul unui articol editorial. ■